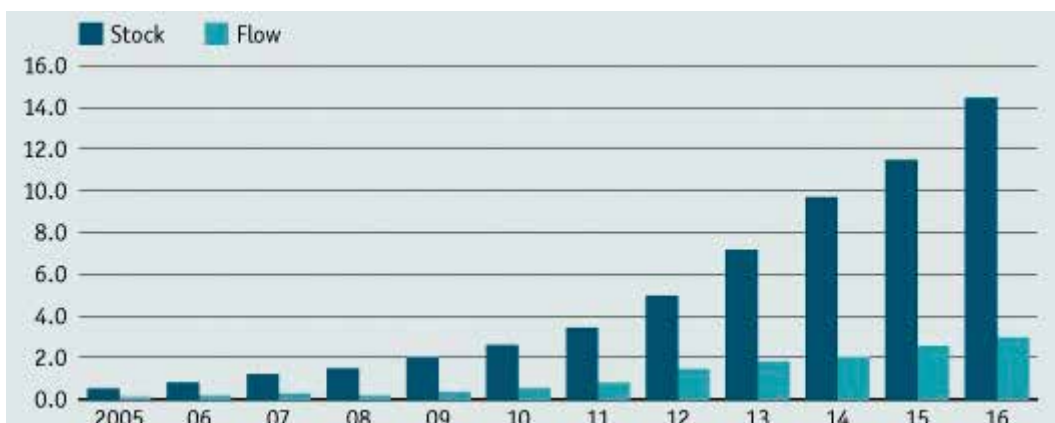

La inversió de la Xina en agricultura segueix augmentant

Segons les darreres dades del Ministeri d'Agricultura dels EUA a les importacions de productes agroalimentaris a la Xina va excedir els 125.000 milions de dòlars, un increment que suposa triplicar els nivells de 2007. Aquesta tendència, que té el seu origen en les limitacions de sòl disponible de la Xina en comparació a la gran població xinesa, està darrera de les fortes inversions en agricultura que estar impulsant el país en altres regions del món, tant des de l'àmbit públic com privat.

Així també es pot observar en les estadístiques d'inversió: la inversió en agricultura, boscos o activitats ramaderes i agropecuàries a l'exterior han crescut dels 300 milions al 2009 en vers als 3.300 milions al 2016. Unes xifres que només mostren una part de la inversió ja que l'adquisició de companyies en processament i tractament estan agrupats en inversió industrial o de serveis. En un informe recent, el Ministeri d'Agricultura estimava que el país té vora 1300 empreses agroalimentàries per tot el món, el que suma una inversió total acumulada, fins a final de 2016, de 26.000 milions de dòlars.

Inversió Xinesa directe 2005-2016 (segons dades EIU *The Economist Intelligence Unit*)

Font: EIU (les dades del EIU no tenen per què coincidir amb les del Ministeri)

Xina és avui, el primer inversor en agricultura del món. En un principi, aquestes inversions han anat orientades a empreses dedicades als cultius, granges, o altres explotacions de matèries primeres. El destí principal, en un primer moment, sobretot entre 2004 i 2012, van ser els països més propers a la Xina: Rússia i els països de l'Àsia oriental. El gran atractiu, a més de la proximitat, era el preu. L'oli de palma, el sucre, la fruita o altres cultius com l'arròs han centrat el gruix de les inversions i el driver principal per tota una sèrie d'acords comercials per facilitar l'exportació d'aliments dins del marc de països d'ASEAN (Association of South East Asian Nations). A dia d'avui, la meitat de la inversió xinesa en agricultura a l'estranger es concentra en aquests països.

Amb el temps, la Xina ha anat ampliant el seu perímetre d'actuació a Europa, Amèrica i Oceania. Unes inversions estratègiques com l'adquisició per part de ChemChina de la suïssa Syngenta, líder en el segment de producció de químics i llavors, la compra de Smithfields Foods, multinacional agroalimentària americana, per part de Shaughui Internationals, o la compra per part de COFCO de dos grans companyies de trading agrícola, Noble Agri i Nidera. Aquestes adquisicions estratègiques cal sumar moltes JV de empreses xineses amb empreses australianes i neozelandeses per cobrir les importants necessitats que té el país en el segment de productes làctics i càrnics.

Consideracions estratègiques

La Xina té gana i sap que per alimentar la seva població de 1.300 milions (20% de la població mundial), cada cop amb una major renda disponible, no en té prou amb el 6% de sòl disponible per a l'agricultura del que disposa amb una situació, a més, especialment crítica en vers el tema de l'aigua on la competència per als recursos hídrics (indústria, energia i urbanització) és molt important. El consumidor xinès cada cop demanda més i millors productes agroalimentaris. Aquest creixement en la demanda que no para de créixer alimenta aquest impuls inversor en el sector en altres països. A més, al tractar-se d'un sector estratègic, el govern porta anys impulsant tota una sèrie de mesures i regulacions que faciliten i promouen aquest tipus d'inversions. Uns incentius que també inclouen el facilitar la importació cap a el país de tots aquests productes.

El govern té com objectiu prioritari assegurar el subministrament d'aliments i està donant facilitats per a que les empreses xineses es facin amb el control de companyies estrangeres per controlar totes les parts dins de la cadena de valor. L'estratègia xinesa per donar resposta al repte alimentari combina el que els xinesos diuen "dos mercats, dos fonts de subministrament", per fer referència a les explotacions domèstiques i les explotacions a ultramar. Aquest control en tota la cadena de valor permet a la Xina poder controlar millor els preus i assegurar els aliments que necessita la població. Un imperi pacífic i silenciosos que els xinesos fa anys que porten construint en els cinc continents.

La inversió en agricultura de la Xina

Font: American Enterprise Institute

El Partit Comunista de la Xina, ja al 2007, va explicitar el seu interès en que el sector corporatiu fes créixer les seves inversions fora del país. Un capitalisme estatal, dirigit però ven planificat que, malgrat amb els seus costos a curt termini, assegura que els interessos a llarg termini del país estiguin assegurats. Des del 2010, el govern va començar a donar ajudes a aquest tipus d'inversions; unes ajudes que s'han intensificat des de 2015. L'última versió d'aquest document estratègic sobre la inversió xinesa en agricultura en altres països cridava per crear una multinacional agroalimentària capaç de competir amb els grans players del sector com Archer Daniels o Cargill.

Les implicacions geopolítiques de totes aquestes inversions no són menors i moltes d'aquestes ajuden a entendre l'interès de Xina pel "One Belt, One Road" –la nova Ruta de la Seda–, que no és més que un intent del país per fer créixer la seva àrea d'influència i afavorir un pla de bones infraestructures i comunicacions per, precisament, assegurar i facilitar aquest accés tan vital de matèries primeres que els xinesos tan desesperadament necessiten.

No sorprèn que el gruix de directives en els acords de cooperació entre la Xina i els països d'Euràsia es centren precisament en el desenvolupament rural, la producció de productes agrícoles, o la ajuda financera per a la tecnificació agrícola entre d'altres. Establir un "mercat comú agrícola", com Europa va fer amb el Carbó i l'Acer, és avui una prioritat per al Partit Comunista en la regió fronterera que separa la Xina d'Europa i el Mediterrani, com també estant fent els xinesos a l'Àfrica i Oceania. La inversió directa és una altre manera d'enfortir els llaços i tenir un millor control sobre els preus en tota la cadena, com senyalaven abans. Cada cop més, aquestes inversions tenen un component tecnològic i de col·laboració per a la innovació el que les fa cada cop més atractives.

Espanya està lluny de la Xina, malgrat el mapa de la Ruta de la Xina arriba fins les nostres costes. Però el compromís del govern per aquest tipus de inversions es ferm. Recentment s'està encoratjant als empresaris xinesos a generar vincles productius amb els països locals per buscar noves estratègies de col·laboració, innovació i exportació en un esquema de "win-win". Tendència a la que cal estar atents.